

Fișa nr 1

MS Word

Pentru a scrie un document pe un computer poți folosi un program specializat cum ar fi:

Editor de texte – un program simplu care permite scrierea de texte, fără a avea posibilitatea formătărilor avansate a textului sau introducerii de tabele și imagini. Un exemplu de editor de texte ar fi aplicația **Notepad** pe sistemele Windows sau **vi** pentru Linux.

Procesor de texte – un program ce permite formatarea textului (schimbarea fontului, a dimensiunii acestuia, scriere îngroșată, înclinată etc.), introducerea de imagini, tabele etc.

Cu toate că există o deosebire mare între editoarele de text și procesoarele de text, pentru toate programele folosite pentru creare de documente se folosește termenul de editor de text. În tabelul următor sunt informații despre câteva procesoare (editoare) de text:

Writer	Word	Word online	Google Docs
<ul style="list-style-type: none">• poate fi găsit în suitele LibreOffice și OpenOffice• funcționează pe Windows, Linux, Mac OS, Android• gratuit	<ul style="list-style-type: none">• face parte din pachetul Microsoft Office• funcționează pe Windows, Mac OS, Android• licența pachetului costă între 260 - 2600 lei, în funcție de versiune și promoții	<ul style="list-style-type: none">• poate fi accesat gratuit la adresa www.office.com• are funcții mai puține și mai simple decât versiunea pentru calculator• permite și colaborare on-line	<ul style="list-style-type: none">• are un număr limitat de funcții destinate formătărilor textului, tabelor și imaginilor din document• permite colaborare on-line pentru editarea documentelor• poate fi accesat gratuit din contul de Gmail

Cum lansăm aplicația MS Word?

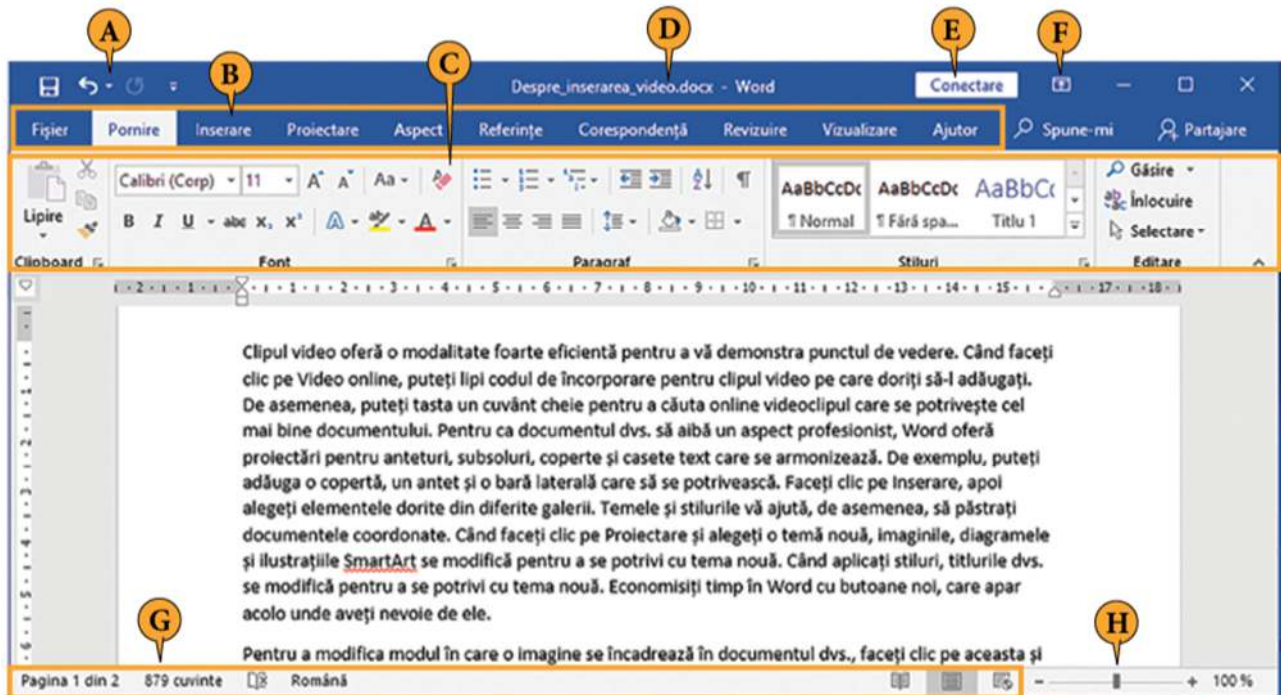
Deschiderea aplicației se poate face din meniul Start sau utilizând pictograma programului de pe desktop sau din bara de start:

Aplicația MS Word se deschide cu un ecran de start. De aici, putem alege:

- crearea unui document nou, necompletat: se alege **New, Blank document**; se poate utiliza și combinația de taste **Ctrl+N**;
- deschiderea unui document realizat anterior: se selectează un fișier din lista propusă (cu cele mai recent accesate) sau se caută, în PC, fișierul dorit: **Open, This PC**; se poate utiliza și combinația de taste **Ctrl+O**;
- crearea unor documente pe baza unor tipare (templates) deja definite.

Interfața Word:

A. Bara de instrumente Acces Rapid. Aici poți plasa comenzile pe care le folosești des.

B. File (tab-uri) de comenzi. Fiecare filă conține o panglică de comenzi.

C. Panglică (ribbon) cu comenzi. Comenzile de pe o panglică sunt grupate pe categorii separate prin bare verticale.

D. Numele fișierului.

E. Dacă utilizatorul a conectat aplicația cu contul de pe site-ul Microsoft, aici apare **numele utilizatorului**.

F. Butonul permite ascunderea panglicii de comenzi pentru a obține un spațiu util mai mare pentru document.

G. Bară de stare în care se observă numărul paginii curente, numărul total de pagini și de cuvinte din document, corectitudinea gramaticală a documentului, limba de redactare, modul de vizualizare a paginii.

H. Permite scalarea (mărirea sau micșorarea) paginii pe ecran. Nu modifică dimensiunea paginii, ci doar factorul de mărire/micșorare.

Cum salvăm un fișier?

Salvarea unui fișier, fără a i se schimba numele, tipul (extensia) sau locația, se poate face selectând comanda **Salvare (Save)** din fila **Fișier (File)**, apăsând butonul **Salvare** din bara de instrumente sau combinația de taste **Ctrl+S**. Cu aplicația Microsoft Word un document se salvează implicit cu extensia **.docx**.

Selectarea comenzii **Salvare ca (Save as)** din fila **Fișier (File)** permite salvarea fișierului curent cu un nume ales de voi, într-o locație aleasă de voi, pe calculatorul propriu, sau pe un dispozitiv extern (un mediu de stocare conectat la calculator).

Cum închidem un document sau aplicația Word?

Închiderea unui document se face selectând comanda **File, Close** (aplicația ne întreabă dacă dorim să salvăm ultimele modificări aduse documentului).

Închiderea aplicației se poate realiza din butonul din dreapta sus (X) sau utilizând combinația de taste **Alt+F4**.

Aplicație:

În folderul cu numele vostru din partiția D, creați un nou document Word, în care redactați următorul text:

Conceptul de literatură fantastică include în sfera sa ceva indicibil, aducându-ne în fața unei situații oarecum paradoxale: deși, din punct de vedere practic, opera fantastică este relativ ușor de recunoscut, iar temele și motivele sale au fost clasificate cu succes de-a lungul timpului, din punct de vedere teoretic lucrurile lasă de dorit, o definiție atotcuprinzătoare a genului fiind extrem de greu de formulat.

Pentru început, vom observa că nici noțiunea de literatură nu este tocmai ușor de conturat, date fiind numeroasele sale variante care au circulat diacronic, de-a lungul curenților literare. De fapt, acest lucru este perfect explicabil: lumea se schimbă în permanență, evoluează, iar literatura odată cu ea. În al său dialog politic *Republica*, scris în secolul al IV -lea î. Hr., Platon nu vede utilitatea literaturii (pe atunci desemnată prin termenul de *poezie*), numind-o un joc neserios al imitației, cu potențial periculos pentru viața socio-politică a cetății.

Ideea va fi preluată și dezvoltată într-o manieră diferită de elevul său, Aristotel, în tratatul raționalist *Poetica*. Acesta remarcă lipsa unui termen potrivit pentru ceea ce astăzi numim literatură: „Cît despre arta care imită numai prin grai, proză sau versuri, - versuri diferite amestecate sau versuri de același fel, - ea a rămas fără denumire pînă astăzi.” Acest fapt nu-l împiedică pe Aristotel să definească literatura utilizând termenul poezie, nici să stabilească rolul scriitorului folosind termenul poet: „rostul poetului nu este de a povesti lucruri întâmplăte cu adevărat, ci de a povesti ceea ce s-ar putea întâmpla. Întâmplările sunt posibile după asemănarea cu realitatea sau după necesitate.” Astfel, „unul povestește întâmplări care au avut loc, iar celălalt întâmplări care ar putea să se petreacă”. De asemenea, „poezia povestește mai mult ceea ce e general, pe cînd istoria ceea ce e particular”. Prin cuvintele de mai sus, Aristotel conturează o definiție schematică a literaturii, subliniind însă esențialul: literatura este o artă a imitației realității, bazată pe imaginație și valorificând resursele unei limbi care trebuie să fie „nobilă și lipsită de banalitate”.

Horățiu, unul dintre cei mai importanți poeți romani din perioada de glorie a literaturii romane completează în celebra sa *Ars Poetica* trăsăturile literaturii, stabilind practic principiile estetice ale clasicismului antic. Textul este scris sub formă de sfaturi și se referă cu precădere la creațiile destinate reprezentării scenice; cu toate acestea, principiile enunțate aici sunt general valabile. Astfel, unei opere literare nu trebuie să-i lipsească simplitatea, unitatea de formă, coerența și claritatea ideilor, eleganța și inovația limbajului, ordinea și muzicalitatea oferită de elementele de prozodie etc. Urmărind modelul grecesc, scriitorul trebuie să-și aleagă un subiect în funcție de talentul artistic de care dispune, avînd ca punct de plecare bogăția de idei oferită observarea rațională a vieții: „Dar rațiunea e-n scrisul corect și izvor și principiu [...] Și, pe idei tu stăpân, va veni de la sine cuvîntul.” Pe lângă darul vorbirii, muncă și perseverență, poetul trebuie să aibă abilitatea de a construi intriga și de a menține suspansul pînă la momentul oportun, avînd drept scop provocarea emoțiilor în sufletul cititorilor, prin oferirea a tot ce e mai bun și mai frumos pentru viață.